

عنوان مقاله:

مقایسه گندم و جو در انتقال ذخایر از اندام های رویشی و سهم آن در پر کردن دانه تحت تاثیر نیتروژن و خشکی

محل انتشار:

اولین همایش ملی کشاورزی در شرایط محیطی دشوار (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عبداله بحرانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامهرمز گروه کشاورزی رامهرمز

سوشیانس حامدی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان گروه زراعت ارسنجان

سعید تدین - مرکز تحقیقات کشاورزی استان فارس گروه خاکشناسی

خلاصه مقاله:

پر شدن دانه در غلات در شرایط آب و هوایی مدیترانه ای به میزان زیادی به انتقال مجدد مواد ذخیره شده قبل از مرحله گرده افشانی وابسته است به این منظور آزمایش مزرعه ای برای ارزیابی تاثیر تنش خشکی بعد از مرحله گرده افشانی و کاربرد کود نیتروژن در دو رقم گندم و جو در سال زراعی 1388-1389 در منطقه مرودشت واقع در شمال استان فارس انجام شد. در این آزمایش از کتهای دوبار خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با 3 تکرار استفاده شد. فاکتور اصلی شامل دو سطح آبیاری مطلوب تا پایان دوره رشد و اعمال تنش خشکی از شروع مرحله گرده افشانی با در نظر گرفتن 50% ظرفیت مزرعه، فاکتور فرعی شامل دو سطح کود نیتروژن شامل 50 و 200 کیلوگرم نیتروژن خالص و فاکتور فرعی - فرعی نیز شامل دو رقم گندم شیراز و مرودشت و دو رقم جو نصرت و ریحانه بود. نتایج آزمایش نشان داد مصرف 200 کیلوگرم کود نیتروژن با تاثیر مثبت بر کلیه صفات، باعث تولید عملکرد دانه بیشتر در هر دو گیاه گندم و جو گردید. اما زمانی که 200 کیلوگرم نیتروژن در تیمار تنش خشکی به کار رفت وزن هزار دانه کاهش یافت. در بین ارقام گندم و جو مورد مطالعه رقم مرودشت بیشترین عملکرد دانه را ایجاد کرد. در مجموع عملکرد ارقام گندم بیشتر از جو بود میانگین پروتئین دانه در تنش خشکی و مصرف 200 کیلوگرم کود نیتروژن به ترتیب 16 و 14 درصد نسبت به تیمار آبیاری مطلوب و مصرف 50 کیلوگرم کود نیتروژن، افزایش یافت. ارقام گندم و جو مورد استفاده در این تحقیق اختلافی در پروتئین دانه نداشتند. تنش خشکی در این مرحله باعث افزایش انتقال مجدد ماده خشک و کارایی آن گردید. همچنین مشخص گردید که ساقه نسبت به دیگر اندام نهایی رویشی سهم بیشتری در انتقال مجدد ماده خشک داشت. انتقال مجدد ماده خشک و کارایی آن در ارقام گندم بیشتر از ارقام جو بود. افزایش مصرف نیتروژن انتقال مجدد ماده خشک را افزایش و کارایی آن را کاهش داد. اثرات متقابل بین نیتروژن و آبیاری در اغلب صفات معنی دار بود که حاکی از این مطلب است که مصرف زیاد نیتروژن همراه با تنش خشکی باعث کاهش کارایی لازم در کود نیتروژن گردید بنابراین برای حصول به عملکرد بالا مصرف مقدار نیتروژن می بایستی با میزان آبیاری و نیز شرایط آب و هوایی منطقه تنظیم گردد.

کلمات کلیدی:

عملکرد دانه، اجزای عملکرد، پروتئین دانه، کارایی انتقال مجدد ماده خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/351986>

